

veertig jaar

Veertig jaar

Ach deze woestijn van de ziel,
Dit westers avondland ,
Wat is het hier koud.
Zo weinigen begrepen,
Zo veel ontspoot.

Grote dorst
Naar echtheid,
Das het voordeel.
Maar als je nooit
Gedronken hebt,
Dan is iets ?dood?
en niet meer gekend.

Uit deze coma
Van de ziel
Te ontwaken,
Uit slapensroes.
Jou te vertellen
Over oase,
Echte schoonheid,
In jou, in ons.

Alleen de liefde
Kan verleiden
hier te komen.
Kom geliefde
Je bent liefde!
Je echte naam!

Laat je niet verwarren
In deze woestijnnacht.
Je wacht al zo lang,
Laat me je omarmen,
wiegen tot ons zelf.